

குறுந்தொகை - 101. குறிஞ்சி - தலைவன் கூற்று

(தலைவியோடு இன்புற்று இல்லறம் நடத்தும் தலைவன் அத் தலைவியினால் வரும் இன்பம் எப்பொருளினும் சிறப்புடையதென்று பாங்காயினார் கேட்பக் கூறியது.)

விரிதிரைப் பெருங்கடல் வளைஇய
உலகமும்
அரிதுபெறு சிறப்பிற் புத்தேள் நாடும்
இரண்டும் தூக்கிற் சீர்சா லாவே
பூப்போல் உண்கண் பொன்போல்
மேனி
மாண்வரி அல்குற் குறுமகள்
தோள்மாறு படுஉம் வைகலோ
டெமக்கே.

5

- பருஉ மோவாய்ப் பதுமனார்.

விரிந்த அலையையுடைய பெரிய கடல் வளைந்த பூவுலக இன்பமும் பெறுதற்கரிய தலைமையையுடைய தேவருலக இன்பமும் ஆகிய இரண்டும் தாமரைப் பூவைப் போன்ற மையுண்ட கண்களையும் பொன்னைப் போன்ற நிறத்தையும் மாட்சிமைப்பட்ட வரிகளையுடைய அல்குலையும் உடைய தலைவியினது தோளோடு தோள் மாறுபடத்தழுவும் நாளிற்பெறும் இன்பத்தோடு ஒருங்குவைத்து ஆராய்ந்தாலும் எமக்கு அவ்வைகலின்பத்தின் கனத்திற்கு ஒவ்வா.

முடிபு: எமக்கு, குறுமகள் தோள் மாறுபடுஉம் வைகலொடு, கடல் வளைஇய உலகமும் புத்தேணாடும் ஆகிய இரண்டும் தூக்கிற் சீர் சாலா.

கருத்து: தலைவி பெறுதற்கரிய சிறப்பினள்.

குறுந்தொகை - 102. நெய்தல் - தலைவி கூற்று

(தலைவன் பிரிந்து நெடுங்காலம் நீட்டித்தானாக அதனை உணர்ந்து அவனது பிரிவைத் தலைவி ஆற்றாளெனத் தோழி கவன்றதையறிந்து அத்தலைவி 'அவரை நினைந்து நினைந்து காமநோய் மிக்கு வருந்துகின்றேன்; அவர் தம் சொற்படி இன்னும் வந்திலர்' என்று கூறியது.)

உள்ளின் உள்ளம் வேமே உள்ளா
திருப்பினெம் அளவைத் தன்றே
வருத்தி
வான்றோய் வற்றே காமம்
சான்றோர் அல்லர்யாம் மரீஇ
யோரே.

- அவ்வையார்.

தலைவரை நினைந்தால் எம் உள்ளம் வேவாநிற்கும்; நினையாமல் இருப்பேமாயின் அங்ஙனம் இருத்தல் எமது ஆற்றலளவிற்கு உட்பட்டதன்று; காமநோயோ எம்மை வருந்தச் செய்து வானத்தைத் தோய்வது போன்ற பெருக்கத்தையுடையது; எம்மால் மருவப் பட்ட தலைவர் சால்புடை யாரல்லர்.

முடிபு: உள்ளின் உள்ளம் வேம்; உள்ளாதிருப்பின் எம் அளவைத்தன்று; காமம் வான்தோய்வற்று; மரீஇயோர் சான்றோரல்லர்.

கருத்து: தலைவர் தம் சொற்படி மீண்டு வாராமையின் ஆற்றேனா யினேன்.

குறுந்தொகை - 103. நெய்தல் - தலைவி கூற்று

(கூதிர்ப்பருவம் வந்தபின்பும் தலைவன் வாராமையினால் துன்புற்ற தலைவி தோழியை நோக்கி, "இவ்வாடைக் காலத்திலும் மீண்டு வாராராயினர்; இனி யான் பிரிவாற்றாது உயிர் நீங்குவேன்" என்று கூறியது.)

கடும்புனல் தொகுத்த நடுங்குநர்
அள்ளல்
கவரிதழ் அன்ன தூவிச் செவ்வாய்
இரைதேர் நாரைக் கெவ்வ மாகத்
தூஉந் துவலைத் துயர்கூர்
வாடையும்
வாரார் போல்வர்நங் காதலர்
வாமேன் போல்வல் தோழி யானே.

- வாயிலான் தேவனார்.

தோழி! மிக்க புனலால் தொகுக்கப்பட்ட நடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய துன்பத்தைத் தரும் சேற்றினிடத்து மீனாகிய உணவைத் தேர்கின்ற முள்ளு முருங்கை மலரின் இதழைப் போன்ற மெல்லிய இறகையும் செம்மையாகிய அலகையும் உடைய நாரைக்கு துன்பம் உண்டாகும்படி தூவுகின்ற நீர்த்துளி களையுடைய பிரிந்தார் துயர்கூர்தற்குக் காரணமாகிய வாடைக்காற்றையுடைய கூதிர்க் காலத்திலும் பிரிந்து சென்ற நம்முடைய தலைவர் வருவாரல்லர்; யான் வாழ்வேனல்லேன்.

முடிபு: தோழி, நம் காதலர் வாடைக்காலத்தும் வாரார்; யான் வாழேன்.

கருத்து: தலைவர் இன்னும் வாராமையின் துன்பம் மிகப் பெற்றேன்.

குறுந்தொகை - 104. பாலை - தலைவி கூற்று

(தலைவன் நெடுங்காலம் பிரிந்துறைந்தானாக அப்பிரிவை ஆற்றாத தலைவி, “ பின்பனிப் பருவத்திற் பிரிந்த தலைவர் பலநாள் செல்லவும் மீண்டு வந்திலர்; நான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேன்!” என்று கூறியது.)

அம்ம வாழி தோழி காதலர்
நூலறு முத்தின் தண்சிதர் உறைப்பத்
தாளித் தண்பவர் நாளா மேயும்
பனிபடு நாளே பிரிந்தனர்
பிரியும் நாளும் பலவா குபவே.

5

- காவன் முல்லைப்பூதனார்.

தோழி! ஒன்று கூறுவன்; கேட்பாயாக; நம் தலைவர் நூலற்ற முத்துவடத்தினின்றும் தனித்து உதிர்கின்ற முத்துக்களைப் போல குளிர்ந்த பனித்துளிகள் துளிக்க குளிர்ந்த தாளியறுகின் கொடியை விடியற்காலத்தில் பசுக்கள் மேயும் பனி வீழ்கின்ற காலத்திலே என்னைத் தலைவர் பிரிந்து சென்றார்; அங்ஙனம் பிரிந்து சென்று உறையும் நாட்களும் பலவாகின்றன; நான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேன்!

முடிபு: தோழி, காதலர் பனிபடு நாளே பிரிந்தனர்; பிரியும் நாளும் பல ஆகுவ.

கருத்து: தலைவர் காலமல்லாத காலத்திற் பிரிந்ததோடன்றிப் பல நாட்களாகியும் மீண்டாரிலர்.

குறுந்தொகை - 105. குறிஞ்சி - தலைவி கூற்று

(தலைவன் நெடுங்காலம் வரையாமல் பிரிந்திருந்தானாக, “தலைவன் கேண்மை வரைவினால் உண்மையாகாமல் என் நினைவளவில் நின்று துன்புறுத்துகின்றது” என்று கூறித் தலைவி வருந்தியது.)

புனவன் துடவைப் பொன்போற்
சிறுதினைக்
கடியுண் கடவுட் கிட்ட செழுங்குரல்
அறியா துண்ட மஞ்சை ஆடுமகள்
வெறியுறு வனப்பின் வெய்துற்று
நடுங்கும்
சூர்மலை நாடன் கேண்மை
நீர்மலி கண்ணொடு நினைப்பா
கின்றே.

5

- நக்கீரர்.

தோழி! குறவனுக்குரிய தோட்டத்தில் விளைந்த பொன்னைப் போன்ற சிறு தினையில் புதியதை உண்ணும் தெய்வத்துக்குப் பலியாக இட்ட வளவிய கதிரை தெரியாமல் உண்டமயில் தேவராட்டி வெறியாடுகின்ற அழகைப் போல வெம்மையுற்று நடுங்குதற்கு இடமாகிய தெய்வங்கள் உறையும் மலைநாட்டையுடைய தலைவனது நட்பு நீர் மிக்க கண்களோடு நாம் நினைந்து துன்புறுதற்குக் காரணமாகியது.

முடிபு: மலைநாடன் கேண்மை நினைப்பாகின்றது.

கருத்து: தலைவன் வரையாமையின் அவனை நினைந்து துன்புறு கின்றேன்.

குறுந்தொகை - 106. குறிஞ்சி - தலைவி கூற்று

(பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் தான் குறைவில்லா அன்புடையனென்று கூறித் தூது விடுப்ப, அதனையறிந்த தலைவி, “தலைவர் உள்ளத்தாற் பொய்யாது அன்புடையராயின் யாமும்

பழைய அன்புடையே மென்பதை அவருக்குக் கூறி விடுப்போம்” என்று தோழிக்குக் கூறும் வாயிலாகத் தான் வாயில் நேர்ந்ததைப் புலப்படுத்தியது.)

புல்வீழ் இற்றிக் கல்லிவர் வெள்வேர்
வரையிழி அருவியின் தோன்றும்
நாடன்
தீதில் நெஞ்சத்துக் கிளவி நம்வயின்
வந்தன்று வாழி தோழி நாமும்
நெய்பெய் தீயின் எதிர்கொண்டு
தான்மணந் தனையமென விடுகந்
தூதே.

5

- கபிலர்.

தோழி! புல்லிய விழுதை யுடைய இற்றிமரத்தினது மலையிலுள்ள கற்களிற் படர்கின்ற வெள்ளிய வேர் மலைப்பக்கத்தில் வீழ்கின்ற அருவியைப்போலத் தோன்றும் நாட்டையுடைய தலைவன் குற்றமற்ற நெஞ்சினால் நினைந்து கூறிய சொற்களை உரைக்கும் தூது நம்மிடத்து வந்தது; நாமும் நெய்யைப் பெய்த தீயைப்போல அத்தூதை ஏற்றுக்கொண்டு அவன் என்னை மணந்த காலத்தில் இருந்த அன்புடைய நிலையினேம் என்று கூறி தூதுவிடுவேம்.

முடிபு: தோழி, நாடன் தீதில் நெஞ்சத்துக்கிளவி வந்தன்று; நாமும் எதிர்கொண்டு தூதுவிடுகம்.

கருத்து: தலைவனை நாம் ஏற்றுக் கொள்வோமாக.

குறுந்தொகை - 107. மருதம் - தலைவி கூற்று

(பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவன் மீண்டு வரப்பெற்று அவனோடு இன்புற்ற தலைவி பொழுது புலர்ந்தமையால் துயருற்று, “எம்மைத் துயிலினின்றும் எழுப்பிய சேவலே! நீ இறந்து படுவாயாக” என்று கூறித் தன் காமமிகுதியைப் புலப்படுத்தியது.)

குவியிணர்த் தோன்றி ஒண்பூ வன்ன
தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள்
சேவல்
நள்ளிருள் யாமத் தில்லெலி
பார்க்கும்
பிள்ளை வெருகிற் கல்கிரை யாகிக்
கடுநவைப் படிஇயரோ நீயே நெடுநீர்

5

யாணர்ஊரன் தன்னொடு வதிந்த
ஏம இந்துயில் எடுப்பி யோயே.

- மதுரைக் கண்ணனார்.

குவிந்த கொத்துக்களையுடைய செங்காந்தளிளது ஒள்ளிய பூவைப் போன்ற தொக்க சிவந்த
கொண்டையையுடைய கூட்டங்கொண்ட சேவலே ஆழமாகிய நீரினால் உண்டாகும் புது
வருவாயையுடைய ஊரையுடைய தலைவனோடு தங்கிய இன்பத்தைத் தரும் இனிய
துயிலினின்றும் எம்மை எழுப்பினை; நீ செறிந்த இருளையுடைய இடையிரவின் கண்
வீட்டிலுள்ள எலிகளை உண்ணும் பொருட்டு ஆராயும் காட்டுப் பூனையின் குட்டிக்கு சிலநாள்
இட்டு வைத்துண்ணும் உணவாகி மிக்க துன்பத்தை அடைக.

முடிபு: சேவல், துயில் எடுப்பியோய்; நீ கடுநவைப்படிஇயர்.

கருத்து: பொழுது புலர்ந்தமையால் நான் துன்பறுவேனாயினேன்.

குறுந்தொகை - 108. முல்லை - தலைவி கூற்று

(கார்ப்பருவம் வந்தது கண்ட தலைவி, "இன்னும் தலைவர் வந்திலர்; யான் உய்யேன்" என்று
வருந்திக் கூறியது.)

மழைவிளை யாடுங் குன்றுசேர்
சிறுகுடிக்
கறவை கன்றுவயிற் படரப் புறவிற்
பாசிலை முல்லை ஆசில் வான்பூச்
செவ்வான் செவ்வி கொண்டன்று
உய்யேன் போல்வல் தோழி யானே. 5

- வாயிலான் தேவனார்.

தோழி! மேகங்கள் விளையாடுதற்கிடமாகிய மலையைச் சேர்ந்த சிற்றூரினிடத்து மேயும்
பொருட்டு அகன்றிருந்த பசுக்கள் தம் கன்றுகளினிடத்தே நினைந்து செல்ல முல்லை
நிலத்தில் பசிய இலைகளையுடைய முல்லையினது குற்றமில்லாத சிறந்த மலர்ப் பரப்பு
செக்கர் வானத்தின் அழகைக் கொண்டது; இக் கார்ப்பருவத்து மாலையில் தலைவர்
வாராமையின் யான் உயிர் வாழேன்.

முடிபு: தோழி, முல்லை வான்பூச் செவ்வான் செவ்வி கொண்டன்று; யான்

உய்யேன்.

கருத்து: கார்ப்பருவம் வந்துவிட்டது; தலைவர் பிரிவை இனிப் பொறுத்திரேன்.

குறுந்தொகை - 109. நெய்தல் - தோழி கூற்று

(தலைவன் கேட்கும் அண்மையனாக இருக்கையில் தலைவிக்குக் கூறுபவளாய், “தலைவர் நாடோறும் வந்து பயின்று செல்லும் இக்காலத்தில் நின் நுதற்கவின் மாறியது என்?” என்று தோழி, அவனுக்கு வரைய வேண்டியதன் இன்றியமையாமையைப் புலப்படுத்தியது.)

முட்கால் இறவின் முடங்குபுறப்
பெருங்கிளை
புணரி இருதிரை தருஉந் துறைவன்
புணரிய இருந்த ஞான்றும்
இன்னது மன்னோ நன்னுதற் கவினே.
- நம்பி குட்டுவனார்.

வளையையுடைய காலையுடைய இறாமீனின் வளைந்த முதுகையுடைய பெரிய இனத்தை கடலில் தாமும் அலையானது கொண்டு வந்து தருதற்கு இடமாகிய துறையையுடைய தலைவன் அளவளாவ இருந்தபொழுதும் நினது நல்ல நெற்றியின் அழகு பிறர் அலர் கூறும் குறைபாட்டையுடைய இத்தகையதாயிற்று; இஃது இரங்கற்குரியது!

முடிபு: துறைவன் புணரிய இருந்த ஞான்றும் நன்னுதற் கவின் இன்னது மன்.

கருத்து: தலைவன் வரைந்தாலன்றி நின் வேறுபாடு நீங்காது.
குறுந்தொகை - 110. முல்லை - தலைவி கூற்று

(தலைவன் கூறிச் சென்ற பருவம் வரவும் அவன் வாரானாக, “இனி அவர் வரினும் வாராவிடினும் நமக்குப் பயனொன்றுமில்லை; நான் இறந்து படுவேன்” என்று தலைவி கூறியது.)

வாரா ராயினும் வரினும் அவர்நமக்கு
யாரா கியரோ தோழி நீர்
நீலப் பைம்போ துளரிப் புதல
பீலி ஒண்பொறிக் கருவிளை யாட்டி
நுண்முள் ஈங்கைச் செவ்வரும்
பூழ்த்த
வண்ணத் துய்ம்மலர் உதிரத்
தண்ணென்று
இன்னா தெறிதரும் வாடையொடு
என்னா யினள்கொல் என்னா தோரே.
- கிள்ளிமங்கலங்கிழார்.

5

தோழி! நீரிலுள்ள நீலத்தினது மலருஞ் செவ்வியையுடைய பேரரும்பை மலரச் செய்து புதலிலே உள்ள மயிற்பீலியின் ஒள்ளிய கண்ணைப் போன்ற கருவிளை மலரை அலைத்து நுண்ணிய முள்ளையுடைய ஈங்கையினது செவ்விய அரும்புகள் மலர்ந்த நிறத்தையும் துய்யையும் உடைய மலர்கள் உதிரும் படி குளிர்ச்சியையுடையதாகி இன்னாததாகி வீசுகின்ற வாடைக் காற்றினால் எத்தன்மையினள் ஆனாளோ என்று நினைந்து கவலையுறாத தலைவர் வாராவிடினும் வந்தாலும் நமக்கு எத்தகைய உறவினராவார்? வருவதற்குள் இறந்து படுவேன்.

முடிபு: தோழி, என்னாயினள் கொல் என்னாதோர், வாராராயினும் வரினும் யாராகியர்?

கருத்து: தலைவர் வாராமையின் யான் இறந்துபடுவேன்.
குறுந்தொகை - 111. குறிஞ்சி - தோழி கூற்று

(தலைவன் வேலிப்புறத்தானாக அவனுக்குப் புலப்படும்படி தோழி, "நின்மேனியின் வேறுபாடு கண்டு அன்னை வெறியாடத் தொடங்கினாள். அவ் வேறுபாடு நீங்குதற்குரிய வழி வெறியாடலன்றென்பதைத் தாய் அறியும் பொருட்டுத் தலைவன் இங்கே வந்து செல்லுதல் நலம்" என்று தலைவியை நோக்கிக் கூறியது.)

மென்தோள் நெகிழ்த்த செல்லல்
வேலன்
வென்றி நெடுவேள் என்னும்
அன்னையும்
அதுவென உணரும் ஆயின்
ஆயிடைக்

5

கூழை இரும்பிடிக் கைகரந் தன்ன
கேழிருந் துறுகற் கெழுமலை நாடன்
வல்லே வருக தோழிநம்
இல்லோர் பெருநகை காணிய
சிறிதே.

- தீன்மதி நாகனார்.

தோழி! நின் மெல்லிய தோளை மெலியச் செய்த துன்பம் வெறியாட்டாளன்
வெற்றியையுடைய நெடிய முருகக் கடவுளால் வந்ததென்று சொல்லுவான்; நம் தாயும்
அதுவென்றே நினைப்பாளாயின் அப்பொழுது குறிய கருமையான பெண் யானையினது கை
மறைந்தாற் போன்றல கரிய நிறத்தையுடைய பெரிய குண்டுக்கல் பொருந்திய
மலைநாட்டையுடைய தலைவன் நம் வீட்டிலுள்ளாரது பெரிய நகைக்கிடமான செய்கையைக்
காணும் பொருட்டு சிறிது நேரம் இங்கே விரைந்து வந்து செல்வானாக.

முடிபு: தோழி, செல்லலை வேலன் நெடுவேளென்னும்; அன்னையும் அதுவென
உணருமாயின், மலைநாடன் காணிய சிறிது வல்லே வருக.

கருத்து: தாய் நின் வேறுபாடு கண்டு வெறியெடுத்தலைத் தலைவன் அறிவானாக.

குறுந்தொகை - 112. குறிஞ்சி - தலைவி கூற்று

(தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமல் நெடுநாள் ஒழுகினானாக, “நான் ஊரார் அலருக்கு அஞ்சி
மறைந்து ஒழுகுகின்றேன்; என் காமம் மெலிகின்றது; அதனை முற்றும் விடும் நிலையைப்
பெறும் ஆற்றலில்லேன்” என்று கூறித் தலைவி வருந்தியது.)

கௌவை யஞ்சிற் காமம் எய்க்கும்
எள்ளற விடினே உள்ளது நானே
பெருங்களிறு வாங்க முரிந்துநிலம்
படாஅ
நாருடை ஓசியல் அற்றே
கண்டிசின் தோழியவர் உண்டஎன்
நலனே.

5

- ஆலத்தூர் கிழார்.

தோழி! பிறர் கூறும் பழி மொழியை அஞ்சினால் காமம் மெலிவடையும்; பிறர் இழித்தல்
அறும்படி அக்காமத்தை விட்டு விடின் என்பால் இருப்பது நாண மட்டுமே ஆகும்; தலைவர்

நுகர்ந்த எனது பெண்மை நலம் பெரியகளிறு உண்ணும் பொருட்டு வளைக்க வளைந்து
நிலத்திற்படாத பட்டையை உடைய ஓடிந்த கிளையைப் போன்றது; இதனைக் காண்பாயாக.

முடிபு: தோழி, கௌவை அஞ்சின் காமம் எய்க்கும்; விடின் நாணே உள்ளது; அவர் உண்ட
நலன ஓசியலற்று; கண்டிசின்.

கருத்து: ஊரார் அலரை அஞ்சிக் காமத்தை மிகுதியாக வெளிப்படுத்தாமல் இருக்கின்றேன்.
குறுந்தொகை - 113. மருதம் - தோழி கூற்று

(பகற்குறியின்கண் வந்து அளவளாவிய தலைவனுக்குத் தாம் பயிலும் இடத்தை மாற்றி
வேறிடங்கூறுவாளாய், “தலைவி காட்டாற்றங் கரையிலுள்ள பொழிலுக்கு எம்முடன் வருவாள்”
என்று ஆண்டு வரும் வண்ணம் குறிப்பாகத் தோழி கூறியது.)

**ஊர்க்கும் அணித்தே பொய்கை
பொய்கைக்குச்
சேய்த்தும் அன்றே சிறுகான் யாறே
இரைதேர் வெண்குரு கல்ல
தியாவதும்
துன்னல்போ கின்றாற் பொழிலே
யாமெம்
கூழைக் கெருமண் கொணர்கஞ்
சேறும்
ஆண்டும் வருகுவள் பெரும்பே
தையே.**

5

- மாதீர்த்தனார்.

தலைவி! பொய்கை! ஊர்க்கும் அருகிலுள்ளது; சிறிய காட்டாறு அப்பொய்கைக்குத் தூரியதும்
அன்று; அணிமையிலே உள்ளது; அங்குள்ள சோலை அப்பொய்கையிலும் யாற்றிலும் உணவை
ஆராய்கின்ற வெள்ளிய நாரைகளை அன்றி வேறு எவ்வுயிரும் நெருங்கல் ஒழிந்ததாகும்;
நாங்கள் எமது கூந்தலுக்கு இட்டுப் பிசையும் பொருட்டு எருமண்ணைக் கொணர் வேமாய்
அங்கேசெல்வேம்; பெரிய பேதைமையையுடைய தலைவி அங்கும் வருவாள்.

முடிபு: பொய்கை ஊர்க்கும் அணித்து; யாறு சேய்த்து மன்று; பொழில் யாவதுந் துன்னல்
போகின்றது; யாம் சேறும்; பெரும்பேதை ஆண்டும் வருகுவள்.

கருத்து: பொய்கைக்கு அணித்தாகிய காட்டாற்றின் கரையிலுள்ள பொழிலகத்தே
தலைவியைக் கண்டு அளவளாவலாகும்.

குறுந்தொகை - 114. நெய்தல் - தோழி கூற்று

(தலைவியைக் குறியிடத்தில் நிறுத்தி வந்த தோழி தலைவனிடம் வந்து அதனைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியது.)

நெய்தற் பரப்பிற் பாவை கிடப்பி
நின்குறி வந்தனென் இயல்தேர்க்
கொண்க
செல்கம் செலவியங் கொண்மோ
அல்கலும்
ஆரல் அருந்த வயிற்ற
நாரை மிதிக்கும் என்மகள் நுதலே. 5
- பொன்னாகனார்.

இயற்றப்பட்ட தேரை உடைய தலைவ நெய்தல் நிலத்தின் கண் எனது பாவையை வளர்த்திவிட்டு நீ இருக்குமிடத்து வந்தேன்; இரவு வருதலும் ஆரல் மீனை அருந்தி நிறைந்த வயிற்றை உடைய ஆகிய நாரைகள் என் மகளாகிய அப்பாவையின் நெற்றியை மிதிக்கும்; ஆதலின் யாம் போகின்றோம்; அவளைப் போகும்படி நீயே ஏவுவாயாக.

முடிபு: கொண்க, பாவை கிடப்பினென்; வந்தனென்; என் மகள் நுதல் நாரை மிதிக்கும்; செல்கம்; செல வியங்கொண்மோ.

கருத்து: தலைவியைக் கண்டு அளவளாவி விரைவில் விடுப்பாயாக.

குறுந்தொகை - 115. குறிஞ்சி - தோழி கூற்று

(தலைவனுடன் போகும்படி தலைவியை உய்க்கும் தோழி, "இவளை எக்காலத்தும் அன்பு வைத்துப் பாதுகாப்பாயாக" என்று அவனுக்குக் கூறியது.)

பெருநன் றாற்றிற் பேணாரும் உளரே
ஒருநன் றுடையள் ஆயினும்
புரிமாண்டு 5

புலவி தீர அளிமதி இலைகவர்
பாடமை ஒழுகிய தண்ணறுஞ் சாரல்
மென்னடை மரையா துஞ்சும்
நன்மலை நாட நின்னல திலளே.

- கபிலர்.

அசைகின்ற மூங்கில்கள் நீண்டு வளர்ந்த தண்ணிய நறிய மலைப் பக்கத்தின் கண் மெல்லிய நடையையுடைய மரையா இலைகளை விரும்பி உண்டு துயிலுதற்கிடமாகிய நல்ல மலை நாட்டையுடைய தலைவ பெரிய நன்மை யொன்றை ஒருவர் தமக்குச் செய்தால் அங்ஙனம் செய்தாரைப் போற்றாதாரும் உள்ளாரோ? யாவரும் போற்றுவர்; அது சிறப்பன்று; சிறிதளவு நன்மையை இத்தலைவி பெற்றவளாக இருக்கும் காலத்திலும் விருப்பம் மாட்சிமைப்பட்டு புலத்தல் நீங்கும் வண்ணம் இவளைப் பாதுகாப்பாயாக; இவள் நின்னையன்றி வேறு பற்றுக்கோடு இல்லாள்.

முடிபு: மலைநாட, பெருநன்று ஆற்றிற் பேணாரும் உளரே? ஒரு நன்று உடையள் ஆயினும் அளிமதி; நின்னலதிலள்.

கருத்து: இவள்பால் இன்று போல என்றும் அன்பு வைத்துப் பாது காப்பாயாக.

குறுந்தொகை - 116. குறிஞ்சி - தலைவன் கூற்று

(ஊழ்வலியால் தலைவியைக் கண்டு அளவளாவிய தலைவன் அவளது கூந்தற் சிறப்பைப் பாராட்டி நெஞ்சிற்குக் கூறியது.)

யானயந் துறைவோள் தேம்பாய்
கூந்தல்
வளங்கெழு சோழர் உறந்தைப்
பெருந்துறை
நுண்மணல் அறல்வார்ந் தன்ன
நன்னெறி யவ்வே நறுந்தண்
ணியவே.

- இளங்கீரனார்.

நெஞ்சே! என்னால் விரும்பப் பெற்றுத் தங்கும் தலைவியினது வண்டுகள் தாவுகின்ற கூந்தல் வளப்பம் பொருந்திய சோழரது உறையூரிற் பெரிய நீர்த்துறைக்கண் உள்ள நுண்ணிய கருமணல் நீண்டு படிந்தாற் போன்ற நல்ல நெறிப்பை உடையன; நறுமையும் தண்மையும்

உடையன.

முடிபு: யான் நயந்துறைவோள் கூந்தல் நன்னெறிய; நறுந் தண்ணிய.

கருத்து: தலைவியின் கூந்தல் நெறிப்பையும் நறுமணத்தையும்

தண்மையையும் உடையன.

குறுந்தொகை - 117. நெய்தல் - தோழி கூற்று

(தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமல் நெடுநாள் ஒழுகினானாக, அவ்வொழுக்கத்தால் வரும் அச்சத்தினும் அவன் வாராதமைவதால் வரும் துன்பம் பொறுத்துக் கொள்ளுதற்கரியது என்று தலைவிக்குக் கூறும் வாயிலாகத் தோழி வரைவின் இன்றியமையாமையைப் புலப்படுத்தியது.)

மாரி ஆம்ப லன்ன கொக்கின்
பார்வல் அஞ்சிய பருவரல்
ஈர்ஊண்டு
கண்டல் வேரளைச் செலீஇயர்
அண்டர்
கயிறரி யெருத்திற் கதழுந் துறைவன்
வாரா தமையினும் அமைக
சிறியவும் உளவீண்டு விலைஞர்கை
வளையே.

5

- குன்றியனார்.

தோழி! மாரிக்காலத்து ஆம்பல் மலரைப் போன்ற தோற்றத்தை உடைய கொக்கினது பார்வையை அஞ்சிய துன்பத்தையுடைய ஈரமான நண்டு தாழை வேரினிடையே உள்ள வளைக்குட் செல்லும் பொருட்டு இடையராற் பிணிக்கப்பட்ட கயிற்றை அறுத்துச் செல்லும் எருதைப் போல விரைந்து செல்லுதற்கு இடமாகிய கடற்றுறை யையுடைய தலைவன் இங்கே வாராமற் பொருந்தினும் பொருந்துக; முன் அணிந்த வளைகளை இழப்பினும் பிறருக்கு அம்மெலிவு புலப்படாமல் அந்நிலையிலும் செறிப்பதற்குரியனவாகிய விற்பார் தரும் கைவளைகளுள் சிறிய அளவை யுடையனவும் இங்கே உள்ளன.

முடிபு: துறைவன் வாராதமையினும் அமைக; விலைஞர் கைவளை சிறியவும்

ஈண்டு உள.

கருத்து: தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமையால் உண்டான மெலிவை நாம் மறைத்து ஒழுக்குவோமாக.

குறுந்தொகை - 118. நெய்தல் - தலைவி கூற்று

(தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமல் நெடுநாள் இருப்ப, தலைவி அவன் வரவை ஒவ்வொரு நாளும் எதிர்நோக்குவாளாய் மாலைப் பொழுதில், "இன்னும் வந்திலர்" என்று கூறி வருந்தியது.)

புள்ளும் மாவும் புலம்பொடு வதிய
நள்ளென வந்த நாரில் மாலைப்
பலர்புகு வாயில் அடைப்பக் கடவுநர்
வருவீர் உளீரோ எனவும்
வாரார் தோழிநங் காத லோரே. 5
- நன்னாகையார்.

தோழி! பறவைகளும் விலங்கினங்களும் தனிமையோடு தங்க நள்ளென்னும் ஓசைபட வந்த அன்பில்லாத மாலைக் காலத்தில் பலரும் புகுதற்குரிய வீட்டு வாயிலை அடைக்க எண்ணி வினாவுவார் உள்ளே வருவீர் இருக்கின்றனிரோ என்று கேட்கவும் நம் தலைவர் வாரார் ஆயினர்.

முடிபு: தோழி, மாலையில் கடவுநர், வருவீர் உளீரோ எனவும் நம் காதலோர் வாரார்.

கருத்து: நம் தலைவர் இன்றும் வந்திலர்.
குறுந்தொகை - 119. குறிஞ்சி - தலைவன் கூற்று

(இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து மீண்ட தலைமகனது வேறுபாடு கண்ட பாங்கன், "நினக்கு இஃது எற்றினான் ஆயிற்று?" என்றவழி, "ஓர் இளைய மகளால் ஆயிற்று" என்று தலைவன் கூறியது.)

சிறுவெள் ளரவின் அவ்வரிக் குருளை

கான யானை அணங்கி யாஅங்கு
இளையள் முளைவாள் எயிற்றள்
வளையுடைக் கையள்ளம் அணங்கி
யோளே.

- சத்திநாதனார்.

தோழி! இளமையை உடையவளும் நாணல் முளையைப் போன்ற ஒளியை உடைய பற்களை உடையவளும் வளையினை உடைய கையினளு மாகிய ஒருத்தி சிறிய வெள்ளிய பாம்பினது அழகிய கோடுகளையுடைய குட்டியானது காட்டுயானையை வருத்தினாற் போல எம்மை வருந்தச் செய்தனள்.

முடிபு: இளையள், எயிற்றள், கையள் எம் அணங்கியோள்.

கருத்து: ஓர் இளைய மகள் என்னைத் தன் அழகினால் வருத்தினாள்.

குறுந்தொகை - 120. குறிஞ்சி - தலைவன் கூற்று

(தலைவன் குறியிடத்தில் வந்ததைக் குறிப்பால் அறிவித்த காலத்தில் தலைவி அவன் வருதற்கு முன்னரே குறியல்லாததைக் குறியென றெண்ணிச் சென்று வறிதே மீண்டவளாதலின் வாராதொழிய, வருத்தமுற்ற தலைவன், "தலைவி நன்மையை உடையாள் என்பதை அறிந்தது போலப் பெறுதற் கரியாள் என்பதையும் இதுகாறும் அறிந்திலையே!" என்று தன் நெஞ்சை நோக்கிக் கூறியது.)

இல்லோன் இன்பங் காமுற் றாஅங்கு
அரிதுவேட் டனையால் நெஞ்சே
காதலி
நல்லள் ஆகுதல் அறிந்தாங்கு
அரியள் ஆகுதல் அறியா தோயே.

- பரணர்.

நெஞ்சே! பொருளில்லாத வறிஞன் இன்பத்தை விரும்பினாள்போல பெறுதற்கரியதை நீ விரும்பினை; நீ நம் தலைவி நமக்கு நன்மை தருபவளாதலை அறிந்ததுபோல நாம் நினைக்கும் பொழுதெல்லாம் நமக்கு எளியளாய் வருவதின்றிப் பெறற்கரியளாதலையும் அறியாயாயினை.

முடிபு: நெஞ்சே, அரிது வேட்டனை; அறியாதோய்.

கருத்து: தலைவி பெறுதற்கரியள்.

குறுந்தொகை - 121. குறிஞ்சி - தலைவி கூற்று

(தலைவன் செய்த குறியென்று பிறிதொன்றை யெண்ணிச் சென்று அவனை எதிர்ப்படப்பெறாமல் ஒரு நாள் மீண்ட தலைவி, பின் ஒரு நாள் அவன் வந்தமை கூறிய தோழியை நோக்கி, "நீ உரைப்பது உண்மையோ? முன் அவன் வாராமையால் துன்புகின்றேன்" என்று கூறியது.)

மெய்யே வாழி தோழி சாரல்
மைபட் டன்ன மாமுக முசுக்கலை
ஆற்றப் பாயாத் தப்பல் ஏற்ற
கோட்டொடு போகி யாங்கு நாடன்
தான்குறி வாயாத் தப்பற்குத்
தாம்பசந் தனஎன் தடமென் தோளே.

5

- கபிலர்.

தோழி! இப்பொழுது தலைவன் வந்ததாக நீ கூறியது உண்மையோ? முன்பு மலைப்பக்கத்தில் மைப்பட்டாற் போன்ற கரிய முசுத்தையுடைய ஆண்குரங்கு கொம்பு தாங்கும்படி பாயாத தவற்றினது பயன் அக்குரங்கை ஏற்றுக்கொண்டு முறிந்த அக் கொம்பினிடத்துச் சென்றாற் போல தலைவன் குறிப்பை வாய்ப்பச் செய்யாத தவற்றின் பொருட்டு என்னுடைய பரந்த மெல்லிய தோள்கள் பசலையை அடைந்தன.

முடிபு: தோழி, மெய்யோ? நாடன் தப்பற்கு என் தோள் பசந்தன.

கருத்து: ஏற்ற குறியைச் செய்யாது முன்னர்த் தவறிய தலைவன் இப்போது வந்தான் என்று நீ கூறுதல் மெய்யோ?

குறுந்தொகை - 122. நெய்தல் - தலைவி கூற்று

(தலைவன் பிரிந்திருந்த காலத்தில் மாலைப்பொழுது கண்டு தலைவி வருந்திக் கூறியது.)

பைங்காற் கொக்கின் புன்புறத் தன்ன
குண்டுநீர் ஆம்பலும் கூம்பின
இனியே
வந்தன்று வாழியோ மாலை
ஒருதான் அன்றே கங்குலும்
உடைத்தே.

- ஓரம் போகியார்.

பசிய கால்களையுடைய கொக்கினது புல்லிய புறத்தைப் போன்ற ஆழமாகிய நீர்நிலையில் வளர்ந்த ஆம்பலின் மலர்களும் குவிந்தன; இப்பொழுது மாலைக்காலம் வந்தது; அது வாழ்வதாக! இங்ஙனம் வந்தது இம்மாலையாகிய தான் ஒன்று மட்டும் அன்று; தன் பின் வரும் யாமத்தையும் உடையது; இனி என் செய்வேன்!

முடிபு: ஆம்பலுங் கூம்பின; இனி மாலை வந்தன்று; ஒரு தான் அன்று; கங்குலும் உடைத்து.

கருத்து: இராக்காலம் வந்து விட்டது; இனி யான் மிக்க துன்பத்தை அடைவேன்.

குறுந்தொகை - 123. நெய்தல் - தோழி கூற்று

(தலைவன் பகலில் வந்து மறைந்து நிற்க, "தலைவர் இன்னும் பாணிப்பாராயின் நம் தமையன்மார் மீன்வேட்டையினின்றும் திரும்பி வருவாராதலின் அவர் நம்மைக் காண்டலரிது; இப்பொழுதே வருவாராயின் நன்றாகும்" என்னும் கருத்துத் தோன்றத் தோழி தலைவிக்குக் கூறியது.)

இருள்திணிந் தன்ன ஈர்ந்தண்
கொழுநிழல்
நிலவுக்குவித் தன்ன வெண்மணல்
ஒருசிறைக்
கருங்கோட்டுப் புன்னைப்
பூம்பொழில் புலம்ப
இன்னும் வாரார் வருஉம்
பன்மீன் வேட்டத் தென்னையர்
திமிலே.

- ஐயூர் முடவனார்.

தோழி! நிலவைத் தொகுத்தாற்போன்ற தோற்றத்தை யுடைய வெள்ளிய மணற்பரப்பின் ஒரு பக்கத்தில் உள்ள இருள் செறிந்தாற் போன்ற ஈரமும் குளிர்ச்சியுமுடைய கொழுவிய நிழலையுடைய கரிய கிளைகளையுடைய புன்னை மரங்கள் அடர்ந்த பூஞ்சோலை தனிமைப் பட்டிருப்ப தலைவர் இன்னும் வந்தாரிலர்; பல வகை மீன்களை வேட்டையாடுதலையுடைய தமையன்மார் ஏறிச் சென்ற மீன் படகுகள் மீண்டு வரும்.

முடிபு: பொழில் புலம்ப, இன்னும் வாரார்; என்னையர் திமில் வருஉம்.

கருத்து: தலைவர் இப்பொழுதே வருதல் நலம்.

குறுந்தொகை - 124. பாலை - தோழி கூற்று

(தலைவியைப் பிரிந்து தனியே செல்ல விரும்பிய தலைவன், "பாலை நிலம் இவளை வருத்தற்கு உரியதன்று: இன்னாமையையுடையது" என்று கூற, "தலைவரைப் பிரிந்தாருக்கு வீடுமட்டும் இனிமையையுடையதோ?" என்று வினவு முகத்தால் தலைவியையும் உடன்கொண்டு செல்லும்படி தோழி அறிவித்தது.)

உமணர் சேர்ந்து கழிந்து மருங்கி
னகன்றலை
ஊர்பாழ்த் தன்ன ஓமையம்
பெருங்காடு
இன்னா என்றி ராயின்
இனியவோ பெரும தமியோர்க்கு
மனையே.

- பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

தலைவ உப்பு வாணிகர் பலர் கூடிக் கடந்து சென்ற பக்கத்தையும் விரிந்த இடத்தையும் பெற்ற குடியிருந்த ஊர் பாழாகப் போனதைப் போன்ற தோற்றத்தையுடைய ஓமை மரங்கள் வளர்ந்த பெரிய பாலை நிலங்கள் இன்னாமையையுடையன என்று கூறித்தனியே செல்லக் கருதினீராயின் தலைவரைப் பிரிந்த தனிமையையுடைய மகளிருக்கு வீடுகள் இனிமை தருவனவோ? அல்ல.

முடிபு: பெரும, காடு இன்னா என்றிராயின், தமியோர்க்கு மனை இனியவோ?

கருத்து: தலைவியையும் உடன்கொண்டு செல்லுதல் வேண்டும்.

குறுந்தொகை - 125. நெய்தல் - தலைவி கூற்று

(தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமல் நெடுநாள் ஒழுகினானாக வருந்திய தலைவி, அவன் கேட்கும் அண்மையில் இருப்பத்தோழியை நோக்கி, தலைவன் என் நலம் கொண்டான்; அந்நலம் என்னைப் பிரிந்தது. நான் இன்னும் உயிரோடு வாழ்ந்திருக்கின்றேன்” என்று கூறித் தலைவன் வரையாவிடின் உயிர் நீங்குமென்ற குறிப்பை உணர்த்தியது.)

இலங்குவளை நெகிழ்ச் சாஅ யானே
உளெனே வாழி தோழி சாரல்
தழையணி அல்குல் மகளி ருள்ளும்
விழவுமேம் பட்டவென் நலனே
பழவிறற்
பறைவலந் தப்பிய பைதல் நாரை
திரைதோய் வாங்குசினை யிருக்கும்
தண்ணந் துறைவனொடு கண்மா
றின்றே.

5

- அம்மூவனார்.

தோழி! மலைச்சாரலில் விளைந்த தழையினாலாய உடையை அணியும் அல்குலையுடைய மகளிர் யாவரினும் விழாவைப் போலச் சிறப்பெய்திய எனது பெண்மை நலம் பழைய விறலையுடைய சிறகின் வன்மை தவறியதனால் உண்டாகிய துன்பத்தையுடைய நாரை அலைகள் தோயப் பெற்ற வளைந்த மரக்கிளையில் தங்கியிருக்கும் குளிர்ந்த கடற்றுறையையுடைய தலைவனோடு என்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்று இடம் பெயர்ந்தது; அங்ஙனமாகவும் யான் மாத்திரம் விளங்குகின்ற வளைகள் நெகிழும் படி மெலிந்து இன்னும் உயிருடன் இருக்கின்றேன்.

முடிபு: தோழி, என்நலன் துறைவனொடு கண்மாறின்று: யானே சாஅய் இன்னும் உளென்.

கருத்து: தலைவன் விரைவில் வரைந்துகொள்ளாவிடின் உயிர் தரியேன்.

Vertical line on the left side of the page.